



Borta svagt, men hemma bäst

Publicerad: 22 november 2016

Författare: Mikael Mjörnberg

En trend eller tillfälligheter? Något som ska betraktas som något positivt eller negativt? Att LIF Lindesberg har svårt att vinna på bortaplan kan betraktas ur många olika vinklar.

Överlag har jag väldigt svårt att förstå det där med att det ska vara svårare att spela på bortaplan än hemmaplan. Spelytan är lika stor, bollen är lika rund, reglerna är desamma och den egna förmågan förändras inte för att man sitter några timmar i buss.

Just det där med att resan gör att uppladdningen inte blir lika optimal som för hemmalaget kan man förstås framhålla som en faktor som borde påverka, men med tanke på hur välförberedda idrottare trots allt ändå är och hur mycket de värmer upp och borde kunna skaka av sig bussmil skulle jag vilja kalla den marginell.

Ändå, oavsett vilken lagsport vi över huvud taget väljer att titta på så är det svårare att spela borta än hemma. Oavsett om läktarna är fulla eller gapar tomma. Oavsett om domarna pallar trycket eller inte. Det förvånar mig, men psykologins makt är uppenbarligen oerhört stor. Man ger sig helt enkelt omedvetet ett större mandat att förlora på bortaplan. Det är så det måste vara.

"I alla lagidrotter känner man en större trygghet på hemmaplan, det är inget konstigt med det" förklarade tränaren Tobias Pettersson för Lindenytta efter helgens smäll borta

mot Amo och den här säsongen har LIF Lindesberg inlett som ett klassiskt idrottslag. Borta svagt, men hemma bäst.

Av fem matcher på bortaplan har man bara lyckats vinna en enda (mot VästeråsIrsta i den tredje omgången), utöver det har det blivit en oavgjord och tre förluster.

Det går så klart att argumentera för att LIF stött på tufft motstånd i bortakamperna. Men å andra sidan, allt motstånd i den här serien är av sådan klass att man bör ha respekt för dem. Av lagen som tillfogat LIF Lindesberg förluster på bortaplan är det bara ett (Amo) som ligger före i tabellen. Skånela ligger näst sist och det HK Drott som man bara fick med sig en pinne mot hade hackat betänkligt fram till lagens möte i den femte omgången.

Det är helt enkelt någonting med bortaspelet som gör att det inte riktigt funkar. En trend som går att vända eller ett faktum att det är så det är helt enkelt? Svårt att svara på just nu.

Man kan välja att se på det som något negativt. LIF Lindesberg kan inte vinna på bortaplan, det är ett problem, det borde oroa och så vidare och så vidare.

Eller så väljer man att vända på det, se saker positivt och istället konstatera att på hemmaplan där är man omöjliga att slå. Brandgult är obesegrade genom fyra hemmamatcher med full pott och har lyckats vända jobbiga underlägen till egna triumfer. Det är en styrka om något.

Rubriken skulle lika gärna kunna vara att LIF är bäst på hemmaplan. Vi skulle lika gärna kunna sitta här och konstatera att laget mött starkt motstånd även på hemmabanan (minns bara den storstilade hemmasuccén som kvaddad Hallbys segersvit) men att det ändå slutat med idel fullpoängare. Anderstorp och Tumba må ligga i botten, men det är inga genomusla lag. De kanske bara har lika svårt att vinna på bortaplan som brandgult.

Två delikata scenarier uppenbarar sig här. Skulle LIF tappa styrseln och börja förlora även på hemmaplan, då kan det bli riktigt obehagligt. Eller så fortsätter man på inslagen linje med tryggt och framgångsrikt spel på hemmaplan, men börjar hitta fram till poängen även på bortabana. Då blir man livsfarliga och förmodligen ett kvallag när allt ska summeras även den här våren.

För kom igen, så jäkla svårt kan det väl ändå inte vara att plocka några extra poäng på bortaplan?

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/borta-svagt-men-hemma-bast/>